

Hvalbiarprestur fer frá

Av persónligum orsökum hevur Andreas Andreassen sagt seg úr prestastarvinum í Hvalba. Um triggjar mánaðar flyta prestahjúnini úr gamla prestagardinum í Leirum, og væntandi fara tey at búseta seg í Aarhus. »Smilets By«. Uppsøgnin hevur sambært presti, als onki samband við ideologiska stríðið í føroysku fólakirkjuni

HÖGNI MOHR

Tá aftur er hvítuð á Grímshelli í Hvalba, og fyrsta fólvið legst á húsatekurnar í bygðini, verður eftir øllum at døma tómt undir lonini í Leirum. Undir øllum umstøðum, eru Andreas Andreassen, prestur, og konan, farin. Allahalgannadag, hin 1. november, fer hann úr prestastarvinum í Hvalba, og væntandi flyta prestahjúnini Niður.

Fer kanska til skips

Tey eru fleiri, sum gita seg til, at stríðið í føroysku fólakirkjuni hevur kravt sitt fyrsta offur, men so er ikki, sambært hvalbiarpresti.

Avgerðin um at leggja kjóla og kraga til viks, er, um ikki tikið í skundi, so neyvan serliga gomul, og einasta, ið Andreas Andreassen vil siga um orsøkirnar, er, at ter eru persónligar. Og tað vera ter framhaldandi.

Uppsøgnin hevur onki at gera við ósemjurnar í kirkjuni, og heldur ikki við

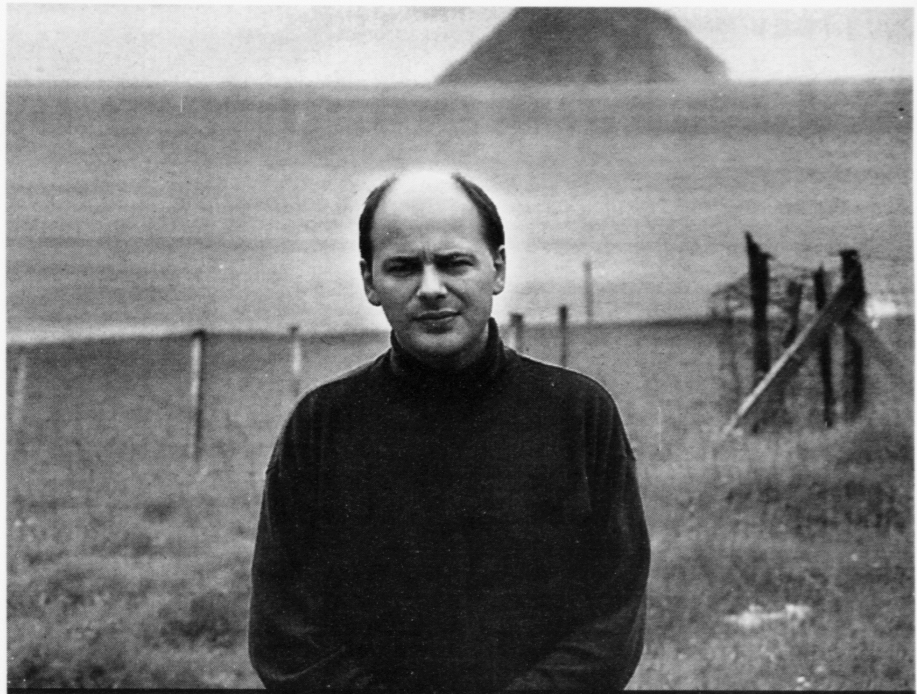
vánaligu umstøðurnar her í Leirum. Einasta fólk, ið hava vitað um hetta, eru konan og familja mín annars, sigur Andreas Andreassen, sum onki annað starv hevur í væntu.

– Eg havi ikki ániðsi um, hvat eg fari at gera. Annað prestastarv fari eg ikki í fyribils. Kanska fari eg til skips...

Gott at Elsa kom

Skjøtt fyrrverandi hvalbiarprestur dylur ikki fyrri, at seinasta árið hevur verið strævið, og í hesum sambandi nevnið hann serliga tíðina eftir Hera Joensen, ið sum kunnugt nú stendur á prædikustólinum í Vesturkirkjuni í Havn.

– Eina tíð vóru vit tvínnir prestar, ið røktu trý embætti. Tað var strævið og trupult, men tá Elsa Funding kom til Vágs, gjørdist stóðan aftur nógv betur, sigur Andreas Andreassen, og leggur dent á, at tað ikki er tí hann er strongdur, at hann sigur hvalbingum farvæl.

– Eg havi ikki ániðsi um, hvat eg fari at gera. Annað prestastarv fari eg ikki í fyribils. Kanska fari eg til skips, sigur Andreas Andreassen, fráfarandi hvalbiarprestur

Las í Keypmannahavn

Andreas Andreassen er føddur 16. mai 1963 á Toftum, og er fimta av sjeystiskum. Barnaskúlin var á Toftum í árunum 1970 - 1977, og av Toftum fór hann til Runavíkar at ganga í realskúla. Eftir lokna skúlagongd í 1980, var hann 2 ár til skips, men fór síðani á studentaskúla við Gøtugjógv, harðani hann fekk prógv í 1985.

Adrenn hann fór á Frøðskaparsetrið at taka stóðisútbúgving, arbeiddi hann fyrstallandi arbeiði, og var aftur onkran tús til sjós. Í 1988 fór hann undir gudfrøðislestur í Keypmannahavn, og tók prógv har í 1994. Prestastarvið í Hvalba fekk hann seint árið eftir, og hevur hann sostatt verið prestur í knøpp fyra ár, nú hann gevst.

Vildi boða Orðið

Mong kundur hildið, at hvalbiarprestur hevur kosið skeivt, tá hann valdi lívsstarv, men sjálvur sigur hann, at hesar gitingar eru eins skeivar og aðrar.

– Mær hevur dámt væl at verið prestur. Stóran part av lívinum havi eg lisið gudfrøði, við tí fyrri eyga at sleppa at boða Guðs Orð sum prestur. Hetta er kanska ikki so lógð, tí eg eri uppvaksin í einum kirkjuligum heimi, og vit gingu sjálvi í kirkju, hvønn sunnudag. Harumframt hevur sosiala virksemd, sum gerningurin eisini fatar um, havt stóran týdning fyri meg, sigur Andreas Andreassen, sum hevur alt hitt besta at bera sóknarbørnum sínum, hvalbingunum.

– Hvalbingar hava verið fittir, tað er púra vist, og eg havi funnið triðnað her í bygðini...

Royndur sjómaður

Kanska fer Andreas Andreassen seinni aftur í prestastarv, hóast hann í løtuni ikki veit, hvørja kós, hann fer at stíga. Tað er ikki ósannlíkt, at hann fyrbils fer onkran tús skips, tí á sjónum hevur hann mangan brattan farið. Hann hevur fiskað undir Íslandi og í Eystursjónum, men einamast undir Føroyum.

– Eg havi verið við fleiri bátum á landleiðini, onkrum trolara og serliga havi eg røð út. Skipini, eg havi verið við, eru mong. Stapin, Maskot, Jógván Norði, Aldubáran, Ørvur og Randi. Útróðrarbátarnir hava verið Glúp-

ur, Oyrasker og Sjólovan, allir av Toftum, sigur hvalbiarprestur, og skoytir uppí, at hann ongantíð hevur verið bangin fyrri at taka eitt tøm...

Vera Niðri eina tíð

Tað dylst ikki fyrri, at torført er at fáa prestar í Suðuroynna, og hin, sambært arbeiðseftirlitinum, skroypligi prestagardurin í Leirum, ger ikki stóðuna betur. Nú arbeiðseftirlitið er komið uppí leikin, nýðast myndugleikarnir kortini at bota um víðurskiftini; men tá eru prestahjúnini óivað longu farin av bygðini og niður til »Smilets By«.

Hvussu longi, prestahjúnini fara at dvalast á Flatlondum, hevur ikki eydnast at fingið uppspurt, men sum skilst er talan um eitt áramál.

Harmiligt at ungur prestur fer

HÖGNI MOHR

Hans Jacob Joensen, Bisnur, vátar, at uppsøgn er komin frá hvalbiarpresti, og at hon er send danská kirkjumálaráðnum. Bisnur hevur, sum fyriskrivað er, tikið uppsøgnina til eftirtekta.

Spurdur um hann harmast, at ein so ungur prestur fer úr starvi, sigur Bisnur, at tað ger hann.

– Tað er sjálvandi altíð harmiligt, at ein ungur prestur fer; serliga tí tað hevur verið trupult at fingið prestar í leysu stórvini. Hinvegin nýðist ein at liva við hesum. Tað er so mangt ein kann harmast um, men eisini mangt, ein kann gleðast um, sigur Bisnur, sum vónar, at annar prestur kemur í stað Andre-

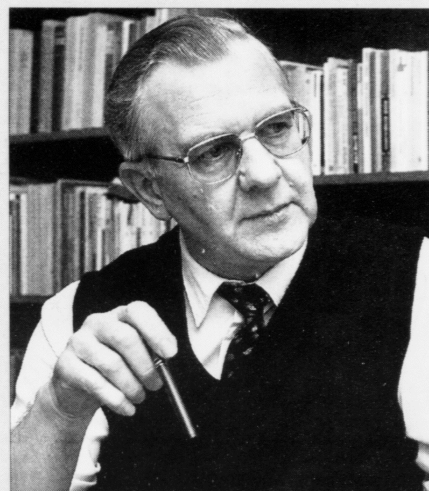
asar.

Bisnur ásannar, at hóast tað kanska verður torført at fáa nýggjan prest í Leirum, er talan ikki bara um staðbundnan trupulleika har suður.

– Nýðugt varð at lýsa tvær ferðir við stórvunum í Vági og Nesi, og starvið í Klaksvík varð lýst triggjar ferðir, sigur hann.

Embættið í Hvalba verður lýst leyst, tá kirkjumálaráðið hevur loyst Andreas Andreassen úr starvi.

Hans Jacob Joensen, Føroya Bisnur, harmast um, at ungur prestur fer úr starvi, men leggur afturat, at hóast ein kann harmast so mangt, er kortini eins nóg, ein kann gleðast um...

STÓRUR brúktbílamar marknaður

bilar fyri kr. 2.000, 3.000,
4.000, 5.000

byrjar mánadagin 9/8 hjá

P/f Wenzel

Kranesgata 5
FO 100 Tórshavn
Tlf. 313873 - Fax 311173